ANUL II Nr. 31.

3 LEI EXEMPLARUL

FOCŞANI 1 DECEMBRIE 1926.

SPADA

PRIN ACEST SEMN VOM INVINGE

DEVIZA NOASTRĂ
HRISTOS
REGELE
NAŢIUNEA

Organul Ligei Apărărei Naţionale Creştine — Regionala „Unirea"

ABONAMENTE:
Pentru orăşeni . pe an 150 lei
Pentru săteni . . pe an 100 lei

Cel mai teribil din duşmanii noştri, e JIDANUL, care lucrează ca o cârtiţă în întunericul Societăţii oculte a Franc-masoneriei.
Dr. N. C. PAULESCU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BULEV. LASCAR CATARGIU 22.

Congresul General Studenţesc

Deşi o presă ce deserveşte admirabil necesităţi inexorabile şi imunităţi morale s'a năpustit cu o tribandă ură asupra noastră, atacurile ei laşe ca întotdeauna scrise sub impresia remuneraţiei ce va să vie şi a pseudonimului proteguitor ne lasă reci.

Zilele de senină atmosferă în care a decurs congresul sunt indicaţia precisă că studenţimea conştientă de rolul ei, de factor determinat în promovarea culturii naţionale pe care şi l-a asumat în clipe grele, va fi demnă de dragostea şi interesul pe care opinia publică i-a acordat-o cu încredere.

In năzuinţa noastră spre ideal şi bine obştesc, din scurtele discuţii contradictorii inerente unui congres în care se expun principii salvatoare, reese clar un lucru:

Că suntem conştienţi de grija zilei de mâine şi că întru triumful *«idei naţionale creatore»* ce ne călăuzeşte, ne vom da tributul nostru mergând până la autosacrificare chiar.

Am formulat juste deziderate, imperative categorice, pentru salvarea neamului, şi dându-le aprobarea unanimă a celor 6 centre universitare, pretindem ca prin legiferare să capete putere isbăvitoare pentru ţară.

Preocupaţi adânc de viitorul neamului întregit cu un superb destin, cu toate aprecierile neavenite ale celor nechemaţi, noi ne vom cunoaşte drumul şi în ceasul al 11-lea o declarăm categoric:

Luptăm pe viaţă şi pe moarte pentru Religie, Tron şi Patrie.

Victor Medrea.

Ateismul şi Biserica

„Minuni în vremea noastră nu cred a se mai face" şi iacă sub ochii noştri totuşi se fac.

Interese a căror substrat şi-cu luat alţii angajamentul să-l disvălue a dus la înfiinţarea Fac. de teologie la Chişinău. Toate argumentele serioase pledau pentru înfiinţarea la Iaşi dar... Ministru ştie una şi bună. Rămăsese deci numai recrutarea profesorilor. Şi sa făcut şi minunea aceasta. E numit la o fac. de teologie comunistul Petre Costantinescu-Iaşi care pentru ideile sale a fost şi'n închisori.

Ateu înfocat, *ca orice democrat care se respectă. In preajma numirei iată că se întâmplă minunea; îngerul Domnului s'a pogorât şi el-Costantinescu ateul de altă dată declară că a* **„părăsit ideile sale din trecut"**. *Schimbi credinta ta ca lengeriile. Convingirile formate în ani de zile pentru care ai suferit, s'au dus pe gârlă pentr'o catedră universitară. Ce fil şi cu statornicia la om.*

Şi profesorii au crezut poate că «oaia rătăcită» s'a întors, luând ca bună declaraţia. Săracă biserică, bine-ţi va merge când slujitorii tăi vor fi atei.

Aţi crezut poate că e singurul! Nu. Are pe Gala Galaction (Pişculescu care'l găseşti la înmormântările rabinilor, în sinagogă, predicând peste tot învăţăturile lui Moisi. Aceste adăugate la purtarea lui miserabilă din timpul războiului, i-a dat dreptul să aspire la o catedră universitară.

Pe turla Bisericei Cucuvaia cântă a pustiu......

B.

Comunicăm tuturor părinţilor a căror copii au fost botezaţi de Ligă să treacă în orice zi pe la administraţia noastră pentru a primi Certificatele de botez. Tot odată comunicându-ne şi veşti de cum se află finii şi finele noastre.

Provocatorii de la Ţeleneşti

Dăm cititorilor noştri manifestul jidanilor din Ţeleneşti cu ocazia alegerilor comunale, manifest ce a fost publicat în „Universul" din 18 Noembrie a. c.

„FRAŢI EVREI,

Votaţi cu toţii lista No, 1 în frunte cu Prozeminter şi Grinspan, gândindu-vă cât am suferit noi pentru binele vostru, scăpându-vă de răutatea autorităţilor româneşti.

Alegându-ne pe noi, vom lupta din răsputeri ca să fim noi stăpâni în casa noastră din Ţeleneşti ŞI NU VENETICII VENIŢI DIN ŢARILE UNITE.

Avem cuvânt dela cei în numele cărora ne alegem, că ne vor ajuta la aceasta că ne vor scăpa de acei care ne persecută.

Jos cu ei. Să se ducă acolo de unde au venit'

Votaţi cu toţii lista evreească No. 1",

Lăsăm Cititorilor comentariul asupra acestui neruşinat manifest. Poate guvernul ar avea ceva de spus.

Mulţumiri în numele Studenţimei creştine aducem *D.lui Georgică Niculescu din Focşani* **pentru marea contribuţie în sumă** *de zeci mii lei* **dată** *„Căminului Cultura-Creştin» Iaşi*, **Cămin rădicat cu braţele studenţimei ajutată de mărinimoşii creştini ce-au înţeles chemarea vremei. Sperăm să trecem şi numele altor generoşi ce se vor grăbi să dea ajutor studenţimei. Sumele se trimit pe adresa** *D-na Dr. Şumuleanu str Săulescu Iaşi.*

Afacerile trilogiei cuşer: Elly, Adolf şi Iosef Berkovitz.

Aşa dar, aplecaţi puţin urechea şi ascultaţi: Elly, ceva unsuros, ceva voluminos şi cu multe circumvoluţiuni după gât, ceva care patinează la început, ceva de căţel modern de salon şi care te supără la ureche cu acel „ly" ce sună din coadă. Jidanul Elly e cel mai puturos prototip de jidan modern, cu spinarea arcuită sclipiri şirete din ochii spălăciţi, ce promit multe afaceri bune. Adolf, cu ciupici de lac, cu guler tare de care atârnă un gât-legăn de matase, stropit cu untură de jidoafcă, are o particularitate: Sună a zimţi, când îl baţi pe pântece. (După informaţiile politicianilor, care au făcut bătături la mâini, din prea multă conştiinciozitate pentru acest serviciu). Şi acum iată-l şi pe mezin: sfios, cu ochii scăldaţi în melancolia gheşefturilor viitoare, cu nasul—model de nas—în pământ se gândeşte la Palestina pe care au fundat-o aici, la noi.

Iată-i adunaţi pe toţi trei.

Ş'au fondat o bancă, în nume colectiv, cu un capital de 1.000.000 lei; cea mai mare bancă din Bucureşti, cea care deţine în soiasele ei buzunare cea mai mare cantitate din acţiunele Băncei Naţionale Române, centru oricărei mari întreprinderi comerciale şi industriale din ţară, cea mai avută în imobile şi creditoare însemnată.

In Monitorul Oficial din 1 Mai 1926, Banca Berkovitz, soc. în nume colectiv cu un capital de 1000.000 lei se transformă într'o societate anonimă cu un capital de 150.000.000 lei. Excrocii au frustat fiscul lucrând cu un capital mult mai mic pentrucă nu se găsea să-i controleze nimeni sau când erau controlaţi, mituiala înmuia hotărârile juste.

Intreprinderea Berk. a avut multe afaceri cu tribunalele. Când cineva reuşia să prindă firul fraudelor, începeau procesele. Şi curios, în nici un proces jidanii n'au fost condamnaţi pentrucă banul dicta sentinţele. Iată un caz: Era în 1923 când în urma cercetărilor instanţelor judecătoreşti, se dovedeşte că banca Berkovitz are un capital de aproape un miliard (şi din cei în drept nimeni nu observa că asociaţia funcţionează cu un capital de un milion) cu un venit de 20 de milioane. La una din comisiile curţei de apel se judecă impunerea băncei Berkovitz; după discuţii se micşorează venitul la 4 mil. Acelaşi joc s'a repetat nu de mult timp. Se judeca iarăşi impunerea acestei bănci, la o comisie prezidată de D. Davidoglu. Rezultatul a fost cel dictat de Bancă. Trece timp. Se află că legea nu a fost aplicată cum trebuia şi că D. Davidoglu are la Berkovitz un cont deschis, de 4 milioane. Magistratul a fost arestat. Mituitorul, vechiul mituitor al proceselor câştigate, jidanul care a devenit îndrăzneţ? Liber, cum e obiceiul!

Era prin 1917, când tot Românul simţea, genunchiul duşmanului; an rău pentru noi, iar pentru neamul Berkoviţi-lor, era prilej de pescuire în apă tulbure. Şi jidanii se lăfăiau prin casele suspecte din Bucureşti, la braţ cu Germanii şi Bulgarii în timp ce ai noştri îşi iroseau tot nervul spre înfăptuirea supremului act. Jidanii erau la lucru. Acaparau tot. Lovind pe propietar, până îl scoteau la mezat ei rămâneau doar singurii cumpărători.

Şi în acest fel jidanii noştri, cumpărară în 1917 o moşie în jud. Ilfov, lângă satul Giuleşti. Vine expropierea cu legea agrară din 1921, în care se spune că orice cumpărare sau vânzare după 15 August 1916 se declară nulă şi de nul efect. Ei bine, Berkovitzi sunt invulnerabili. Legea agrară cu dispoziţiile ei, nu are efect asupra lor; actul cumpărărei-vânzărei nu e declarat nul. Expropierea; ţăranii mai avuţi au fost exrpopiaţi, spre folosul celorlalţi. La comisia de expropiere din Giuleşti-Ilfov, ţăranii căpătară judecată dreaptă, care dispune expropierea a 150 ha. din moşia Berkovitz pentru islaz.

Jidanii văzând că nu pot scăpa, cumpără pe avocatul ţăranilor, pe Nicolae Brodier, prin dăruirea a 25 de ha. sub forma unei vânzări fictive. Şi procesul, a rămas deschis. Ţăranii mai aleargă şi astăzi prin judecăţi şi nu mai capătă dreptate, pe când vitele acasă, în bătătură, cu coastele strânse, rod gardurile sau rătăcesc pe drumuri, smulgând de ici colea câte un fir de iarbă. Şi dreptatea nu vine în ciuda legilor, ce sunt pentru cei slabi, pentru că Berkovitzi sunt însuşi frauda. In ei germină microbul minciunei şi coruperei, în balele cu care te mânjeşte, e sămânţa gheşeftului în apogeu.

Iar acum să ne întoarcem iar la 1917 şi să vedem ce făceau jidanii aceştia în Bucureşti. In saloanele lor erau sindrofiile prezidate de Tantilov, general bulgar. In aceste baluri se sărbătoreau înfrângerile noastre. Finul jidanului Elly, nemernicul Bubi ofi-

terul dezertor din armata noastră seconda familia în desfrâu.

Condamnat la moarte, apoi revizuindu-se procesul condamnat la 5 ani muncă silnică e scos cu obrazul curat de liberali pentru ca să poată fi decorat cu „Steaua României“. Iată ce sunt capabili să facă politicianii noştri mizerabili pentru sunetul arginţilor.

Berkovitzii au călcat legile. Sunt invulnerabili; se lăfăesc în aur. Iar ţăranul nostru, frânt de şale, munceşte din greu pământul din bunici; invalizii stau pe prispa umezilor bordee, cu mâna streşină la ochi. Aşteaptă timpuri mai milostive. Munciţi fraţilor, trageţi cu nădejde în brazda arsă de soare; noi vă vom răsbuna, iată ce vă spunem vouă celor truditi; iar lor, lor trădătorilor şi celor ce se adăpostesc în umbra minciunei le spunem că li se aprópie timpul.

Ag.

Ţăranii furaţi la Cântar

Arşi de soare bătuţi de nevoi ţăranii noştri împrăştie pe întreg cuprinsul ţării sudoarea frunţii lor pentru a agonisi codrul de mămăligă ce trebue să înşele foamea şi să-şi acopere goliciunea lor. Dar munca li-e furată de nemernici.

S'a dovedit că un număr de cântare ale fabricei de zahăr Roman ce erau instalate în gări măsura mai puţin. Câţi nenorociţi n'au fost înşelaţi. Se ştie că fabricile la noi sunt cartelate. Plăteşte cât vrea stăpânul şi ţăranul primeşte pentrucă n'are încotro. La urmă îi fură şi la cântar.

Câtă ticăloşie omenească adunată în aceşti bandiţi ce n'au nici Dumnezeu, dar nici lege.

Cerem autorităţilor să-şi facă datoria deşi în multe împrejurări s'a dovedit că lipsesc autorităţile de la datorie. Nu putem crede că fabrica n'are cunoştinţă şi că vinovaţi sunt numai magazionerii din gări. Aşteptăm sancţiunile exemplare ce trebue să urmeze faptelor banditeşti.

Ta.

Desbaterile parlamentare

Discursul D-lui Prof. Deputat I. Z. Codreanu

ALEGERILE LA PUTNA

(continuare)

In adevăr, d-lor, după opriri din nou cu cele două minute, după oprirea dela Vidra, cu a doua încercare de asasinat se potriveşte tânărul Corneliu-Zelea-Codreanu, evident, în naivitatea lui şi chiamă la telefon pe d. ministru de interne spre a vorbi cu d-lui: „Ce e?“ „Uite, ne opreşte; ne-aţi spus să vă comunicăm orice oprire.“ „Aşa?“ Zice: „Spune să mă pună în contact cu prefectul, să-i vorbesc cu chiar acum“. Tânărul Corneliu Zelea-Codreanu comunică acest lucru centralei, tot prin telefonul de unde vorbia şi fără nici o intenţie, păstrează aparatul la ureche. Şi atunci urmează următoarea convorbire din cuvânt în cuvânt. Zice prefectul: „Am onoare a vă saluta, d-le ministru. Aci este prefectul, pe care d-voastră l-aţi pus ca să păstreze ordinea în numele guvernului M. S. Regelui. M'aţi chemat la telefon.“ (Ilaritate).

D. ministru de interne stă două secunde şi-i răspunde: „Nu te-am chemat d-le.“ „Atunci am onoare a vă saluta!“ şi s'a încheiat toată conversaţia. (Ilaritate).

Aceasta este una.

O voce depe băncile majorităţii: E cam delicată chestia.

D-l Zelea-Codreanu: E chestie delicată din punct de vedere moral evident pentru cine pricepe şi are simţ! (Intreruperi sgomot). O altă chestie: în ziua de 7 Iunie între orele 7—8 dimineaţă, la telefon. O convorbire între d. inspector administrativ Cantuniari şi între d. prefect de Putna Chiţulescu, în care special este chemat la telefon d. prefect de Putna pentru a fi felicitat, sper în numele d-lui ministru de interne, pentrucă a reuşit să facă să nu se aleagă pe listă, textual: Corneliu Zelea-Codreanu.

D-l M. Adamescu: Aceasta este o chestie delicată. Cum ai ascultat la telefon?

D-l I. Zelea-Codreanu: Cum am ascultat eu la telefon? Eu îţi spun d-tale un lucru: îţi dau ora şi îţi dau şi numele. Pentru rest nu te priveşte. Noi avem biuroul nostru de informaţie!

Şi atunci, eu zic, aici era delicateţa morală a chestiunii d-lui ministru. D-voastră pe de o parte trimeteaţi şi dădeaţi ordinele necesare, iar pe de altă parte, la telefon, spuneaţi: Nu te-am chemat! Iar inspectorul administrativ felicită pe prefect pentru atitudinea care a avut-o.

D-lor, d. preşedinte a intervenit şi noi cu toţii suntem datori pentru blândeţea d-sale, să-l ascultăm. Eu v'am declarat de la început că nu sunt de loc doritor să indispun pe nimeni prin lungimea cuvântărilor mele şi de aceia eu, d-lor, închei, spunându-vă un lucru: este de prisos ca toate aceste documente, cum spuneam în şedinţa de astăzi dimineaţă, „firmane“, să le citesc aici. Aş jertfi în mod inutil timpul preţios al acestei adunări, căci doar ştiu cum aveţi să votaţi.

D-lor, închei cu acest lucru. Am vorbit pentru invalidare. Dv. majoritatea, după cum v'aţi deprins şi v'aţi antrenat până aici, evident că veţi valida şi acest judeţ. Eu însă vă spun atâta: validaţi şi Putna, că validaţi robia copiilor D-voastre. (Aplauze pe băncile Ligii apărărei naţionale creştine).

Sfârşit

Celor ce simt cu adevărat româneşte şi care au văzut în fapta lui Neculai Totu pornirea spontană a sufletului românesc ultragiat în nenumărate rânduri de jidani, îi rugăm să trimită obolul lor pe adresa N. Totu închisoarea civilă Cernăuţi. El este al nostru şi trebue să avem grijă de el.

Musolini şi Democraţii

Ultimul atentat nereuşit contra «Ducelui»,—ce-a ştiut să oprească Italia din drumul către prăpastie—a întărtat din nou pe democraţi care văd prin existenţa lui Musolini, moartea lor. In mai puţin de un an trei atentate la viaţa celui ce prin energia şi hotărârea lui a scăpat Italia de la un dezastru sigur. Dar democraţia «fără ţară» nu-şi mai are rost în ziua când ţările sătule de balivernele demagogismului deşănţat se vor deştepta şi vor aplica sistemul Italian. Pentru aceia s'au simţit obligaţi şi scribii din Sărindar să plângă nereuşita atentatului bine înţeles sub forma care le convine atunci când sunt la aşa mare distanţă de... tiran. Dar plâng mai ales măsurile huliganice, luate de fascişti printre care şi pedeapsa cu moartea. Sărmana Italie a ajuns pe pragul barbariei. Cum se mai vaită M. Sevastos prin foaia sărindărească «Dimineaţa».

Nu-i degeaba preşed. Ligei contra teroarei.

Un lucru nu prea îl pricep. Cine-i va plânge pe ei când ne vom juca şi noi de-a experienţa ...Italiei. Poate Troţki, dacă şi de el nu va trebui să plângă alţii. Huligani în toate părţile. Şi democraţii-săraci se luptă să ne vâre fericirea Rusiei cu sila pe gât şi noi îndărătnici nu primim. Persecutaţi peste tot ei luptă din greu în mod dezinteresant (aud!) pentru fericirea omenirei.

Ce ingrată-i omenirea!!

Nu uitaţi români că fondurile pentru ridicarea „Monumentului Eroilor jidani în Capitală“ se strâng pe liste de subscripţii aprobate de Ministru Ocrotirilor Sociale.

Nu uitaţi.

* * *

In curând 10 Decembrie. Nu trebue să se uite că e ziua studenţimei creştine. Vom scoate o ediţie specială.

Conferinţele „Ligei Culturale“

SECŢIA FOCŞANI

Conferinţa D-lui N. Iorga: „Despre Vrancea“

D. Iorga — marele savant, cum îl numeşte majestatea sa vulgul şi care după afirmaţiile unui domn, actual deputat de Covurlui, nu mai e al neamului ci al ţării — (observaţi nuanţa) a deschis în după amiaza zilei de 31 Oct. a. c. marele ciclu de conferinţe, ale „Ligei Culturale“ secţia Focşani, cu o prelegere, despre Vrancea. Ce ne-a bucurat, e că vom asculta însfârşit, pe acela ce era foarte nedefinit în strâmtele noastre orizonturi de provinciali şi bieţi locuitori ai urbei de pe Milcov.

Dl. Iorga îşi face apariţia, în aplauzele mulţimei. Işi cere ertare că nu şi-a ales un subiect de actualitate, pentru că actualităţile sunt adeseaori trădătoare, de oare ce pot lovi, pe unul şi pe altul în ideile sale, mai ales acum, când suntem aşa de desbinaţi. (Se fereşte să pronunţe sacramentalul „partide politice“ pentrucă [illegible] de prea multe ori dimineaţă la congres. Face o diversiune, pomenind că e greu să ţii dimineaţa un congres politic şi după amează o conferinţă. Dl. Iorga roagă mulţimea să-i observe pentru aceasta, glasul. Cu toate că şeful—fie vorba între noi—a vorbit dimineaţă relativ puţin.

Şi cu aceste prilejuri, spune savantul, trebue să fim cât mai puţin disbaraţi pentrucă e un moment când trebue să lăsăm la o parte toate prejudecăţile. Dl. Iorga nu şi le-a lepădat; poate la descălicarea în Ardeal, când Maniu îi va moşi lepădarea de sine.

Toate sforţările către mai bine, toată activitatea noastră, spune profesorul Iorga, se reduce la un gogoloş de probleme nerezolvate— stropite de mocirla luptelor partidelor politice—spunem noi.

Arată apoi în linii generale, problema literară, naţională, şcoala, etc. şi le pune cruce cu vorbele: „De aceia toţi să contribuim la rezolvirea lor“; dar nu vede savantul profesor, cum se irosesc atâtea puteri, pentru că nu avem îndrumători pe la răspântii?

Să fie cel dintâiu pe drumul drept şi-l vom urma. Există şi în noi dorinţa de-a ajunge la acea legătură sănătoasă şi siguranţă a culturei săseşti despre care vorbeşte tot dl. Iorga.

Revoltat de superficialitatea, care domină astăzi totul: arta, cultura, literatura, îndeamnă la fundarea unui muzeu, în care să se păstreze religvile Vrancei de astăzi, atunci când lucrurile de fabrică va pătrunde şi în adâncul satelor.

Drept pildă de superficialitate, ne dă costumul naţional al clasei de sus, pe care s'a aranjat tot felul de zarzavaturi. Apoi arată cum şi în fabricarea meselor de lemn, şi în domeniul olăriei, a pătruns modernismul. Nu se mai lucrează oale de pământ, în felul ţărănesc, unde din două, trei linii şi din amestecarea a două nuanţe de smalţ, eşea o baie de culori ce te ameţeau.

Ca prototip de frumuseţe al portului naţional, avem costumul Muscelenilor cu catrinţa neagră; în care au strecurat câteva fire de argint, moştenirea vechilor curţi domneşti.

După o introducere destul de lungă ajunge la subiect. Vrancea e o comoară a noastră (nu crede cititorule că a partidului strălucitului om politic N. Iorga, cu toate că cei din sală o puteau lua şi aşa, de oarece erau între ei), accentuiază conferenţiarul, în care zac atâtea minuni, pe care suntem datori să le desgropăm şi să le expunem privirilor străinilor. Aici, în Vrancea, găsim prin excelenţă cele două lucruri bune ce le avem şi care ne sunt recunoscute şi de străini. Un savant american, spune dl. Iorga, după ce a vizitat ţara noastră, i-a spus Domniei-Sale că noi avem două lucruri bune: trecutul, pe care spune conferenţiarul, îl avem nu pentru a-l dărâma şi ridica pe el chichineţele, şi superficialul modern ci pentru a-l păstra; al doilea lucru bun e ţăranul, pe care trebue să-l conservăm şi nu să-l exploatăm.

Vrancea trebue să o păstrăm; iar dacă nu vom putea împedeca modernizarea ei prin pătrunderea

DE MORȚI...

Partidul liberal a fost din nou greu încercat prin moartea lui Alex. Constantinescu. Prin Ferechides apoi prin Constantinescu pierd liberalii doi stâlpi puternici, dar nu și țara.

E știută atitudinea nostră față de partidul liberal și mai ales față de cei ce au fost chemați la dreapta judecată. N'am fi scris nimic de ei. Cu tăcere treceam sfârșitul vieței lor dacă n'ar fi fost unelte în mânile ocultei jidănești. Să spunem adevărul pe numele lui. La adăpostul unor foști și viitori conducători ai țărei oculta jidănească își pregătește în tăcere stăpânirea. Și Alex. Constantinescu a fost unul din voluminoasele paravane în dosul căruia țara era săcătuită de bogățiile ei de vermina jidănească. De aceia la moartea lui cele dintâi s'au grăbit a-l plânge soc. Anonime cărora prin situația lui politică de să întrebuințăm formula care-i plăcea răposatului—„fost și viitor ministru", le-a dat un efectiv ajutor la despuerea țărei. Iată cine a fost Alex Constantinescu:

Președintele Consiliului de administrație a Băncei Blank, Preșd. Soc. forestiera „Carpantină",Preș. soc. forestiere „Pietrefalău". Preș. cons. de ad-ție al Băncei „Bacău" membru al cons. de ad-ție al uzinilor „Reșița", Președ. fabricei Românești pentru luminat și tras metale, Președ. sos Regale de petrol, Președ. soc. „Astra" fab. de vagoane și motoare, Președ. Rafinăriilor de zahăr Ripiceni, Președ. soc. „Eminescu" institut de arte grafice etc... Din toate sigur partea leului se cuvenea lui ca preț al colaborărei—doar prin tăcere.

Nu-i mult de atunci de când am mers să cerem dreptul Moților despuiați de codri pe care au fost stăpâni din tată în fiu. Și credem în dreptate. Dar împărțitor era Al. Constantinescu Președ. atâtor soc. forestiere. Și dacă dl. Pamfil Șeicaru a avut curajul să fixeze așa cum merita făptura celui chemat la judecata cerească, pe drept el a reprezentat „o fărâmă din această țara ultragiată". Faptele săvârșite de Al Constantinescu n'au murit, ele nu pot fi uitate atunci când s'au imprimat adânc pe fața mohorâtă a țaranului român. Pentru a evita violențele în limbaj—se supără celor ce le vine rândul—violenți echivalente faptelor săvârșite, terminăm c'o întrebare care sigur nu vom avea răspuns. *Pentru ce nu există o lege care să oprească pe foștii și viitorii conducători de a face parte din Consiliile de A-ție a Soc. Anonime.* Dar mai întâi, cine ar putea veni cu asemenea lege, când nu există partid politic ai căror membri să nu fie președ. sau cel puțin membri în Consilii de A-ție. Fost Ministru e suficientă garanție că poți servi societatea, nu cu mult, doar cu tăcerea. Tantiemele grase astupă gura mizerabililor politiciani unelte ai ocultei jidănești. *Și la moartea lui Alexandru Constantinescu s'au întâlnit toate partidele după cum la ghișeurile soc. Anonime cu nerușinare,* **adversarii tribunei,** *se întâlnesc la împărțirea tantiemelor.* Se cere totuși să uităm pentru că-i creștinește. Dar nu puteam fi ipocriți învăluind memoria lui Alex. Constantinescu cu formula sacramentală, când în sufletul nostru se revoltă un întreg trecut ce-a fost pălmuit zilnic de mâinile pline ale celui chemat să dea socoteală Tatălui Ceresc. Nu putem cinsti morții ce au fost în viață ca Alex. Constantinescu. Un mic fior—le știm grosimea pielei—celor ce credau încă în milostenia noastră.

Tase

DIN FOCȘANI.—Atragem atenția autorităților din Focșani că jidanii la bariera orașului spoliază în mod nerușinat pe țărani ce vin cu ceriale de vânzare. Deoarece este un obor în oraș și știm că există o lege care oprește transacțiile în afară de obor pentru a protegui pe producători, cerem cu insistență ca autoritățile să-și facă datoria apărând pe bieții țărani de escrocii cerealiști jidani.

Congresul General Studențesc din 28, 29 și 30 Noembrie din Iași

Incă de Sâmbătă 27 Noembrie dim. primele trenuri au sosit arhipline cu congresiști. Iașul era frumos îmbrăcat în haină de sărbătoare aștepta pe studențimea creștină speranța zilelor mai bune.

Primirea făcută de populația moldovenească și de studenți a întrecut așteptările așa că din nou se adeverește ospitalitatea proverbială a moldoveanului.

Au sosit cu toate trenurile din diferite direcțiuni congresiști așa că Duminică dim. într'un impozant cortegiu cu drapelele tuturor Universităților au mers la Mitropolie aducând mulțumiri lui Dumnezeu și slăvind memoria celor ce cu drag s'au sacrificat pentru țară. In urmă s'au îndreptat către Teatrul Național unde Președintele Uniunei Studenților din România D-rand Dănulescu deschide ședința.

Primul care i-a cuvântul e Rectorul Univ. Iași în numele Ministrului Instr. și în urmă în numele Univ. Ieșene urând spor la muncă pe ogorul românismului.

Dl. Tutoveanu în numele Municipiului Iași urează bun sosit Studențimei

Vorbește Președ. Iași Ilie Gârneață mulțumind de cinstea care se face Iașului de a se fi ales ca loc al congresului.

In urmă pe rând Președ. Centrelor Studente aduc salutul lor Studențimei Ieșene și Iașului care a cunoscut atâtea momente istorice. Se proclamă ca președ. de onoare al congresului Dl. A. C. Cuza care e primit cu îndelungate urale.

Intr'o strălucită conferință făcînd istoricul marelor mișcări ce au animat poporul român de șase decenii încoace, amintește numele marelui Simion Barnuțiu care a înarmat brațul vânjos al lui Avram Iancu și dovedește spiritul politic de care e condus poporul românesc. Terminând dorește primului congres studențesc ca sprijinându-se pe adevărurile de care au fost conduși pînă acum să lupte pentru înfăptuirea deziderat elor care nu sunt a lor ci ale neamului romînesc.

In urmă s'a citit telegramele trimise M. S. Regelui Ferdinand primului Ministru, Ministr. Instr. Ministrului Interne, Patriarhului după care se declară ședința închisă urmând ca Luni dimineața ora 8 să continue după ordinea de zi.

Deoarece au fost date în amănunțime de către ziarul „Universul" discuțiile urmate, credem inutil a mai insista rămând a publica doar impresii asupra cărora ne rezervam dreptul.

Monumentul Jidanilor eroi în București

Simți că tot sângele îți ese în față. Toată ființa ta se cutremură. Nu mai ești stăpân pe tine. O singură întrebare năvălește ca o avalanșă.

Se poate comite și această nerușinare la noi!! Ce am murit cu toții ca să și bată joc chiar de tot vendicii!!

Nu. Până aici **O spunem clar tuturor celor ce trebue să auză. Pot ridica monument numai pe cadavrele noastre.** *Pe pământul care a îndurat umilința jidănească în care Bercovitzi-i și-au desfătat nerușinarea sub toate formele, să se ridice* **monument eroilor jidani?** *Dar unde's eroii!! Bubi trăește decorat cu „Steaua României" și ca el toți. Atunci! Dar nici nu admitem discuția.* **Atragem atenția Domnului Ministru** de Interne că dacă dorește liniște să oprească colecta pentru monument. Repetăm, îl vor ridica numai pe cadavrele noastre, altfel niciodată.

Destul cu nerușinarea.

Guvernul tuturor anexelor cinste, ordine, legalitate etc... a hotărât amnestierea delictelor electorale. După oprirea amenzilor aplicate celor ce n'au votat, pentrucă țineau mai mult la cap decât la vot, iată vine și amnestierea delictelor electorale. Să mai amintim cum s'a făcut alegerile; dar ne e scârbă să mai aducem în mintea noastră alegerile săvârșite sub tata Averescu. Și să-i auzi cu câtă lipsă de obraz strigă în dealul Mitropoliei „Noi aleșii națiunii". Dar... să 'năbușim revolta sufletului nostru. Atât ne-a mai rămas.

---

fabricatelor în munți, să-i închidem religvile în musee.

Apoi dl. Iorga, ne arată că județul Putna nu are o unitate, în numirea satelor, a munților și din acest punct de vedere, Putna e unul din județele interesante.

In Putna—cearcă să ne lămurească conferențiarul—găsim urmele celor trei culturi; slavă, ungurească (săsească) și românească, suprapuse în curgerea vremei.

Pe aceste plaiuri, în vremurile arhaice, rătăceau Sarmații, care după o teorie a d-lui Iorga, cari au sălășluit la un loc cu strămoșii Slavilor năvălitori din sec. VII ori erau chiar o ramură a celor mai vechi dintre slavi. Așa se explică numirile de sate și de munți, numiri de origină slavă: Năruja, Sboina, Zăbrăuți (Putna), numiri ce nu sunt contimporane cu cele date de Slavii năvălitori de mult mai târziu—Că nu sunt contimporane cu numirile rămase din sec. VII, neasigură savantul, dar nu ne demonstrează.

Peste aceste elemente slave au năvălit ungurii, printre cari se găseau mulți Sași, din țară „de dincolo de păduri". Aceștia au pătruns la noi prin patru puncte: pela Mehedinți dinspre Orșova și Mehadiea pela Câmpu-Lung-în Bucovina, unde se mai găsește și acum autoritatea lor bisericească Kloaștern, pela Baia de unde s'au coborât în județul Bacău și la noi în Putna unde au găsit sarea, de care aveau mare nevoe. De la ei au rămas în Putna numirile de origină săsească, Sa cut (fântâna lui Sas), apoi asemănarea între Agiud din Putna cu Năsăud, Aiud, duce la concluzia că Agiud e nume unguresc și e dovadă evidentă că pe aceste câmpii au hălăduit și Ungurii, peste cari au descălecat ciobanii români, din țara Bârsei, când au trecut cu turmele la păscut, pe plaiurile Putnei.

Și viața cu toate manifestările ei, a acestui popor de ciobani și câmpeni, a pătruns încet, încet, a lucrat sigur gospodărește, și au fost biruitori. Tot așa trebue să lucrăm și astăzi; nu cu strigăte și bruscări de suflete, (observați coarda în care sună).

Dl. Iorga spune că poporul nostru, popor de ciobani și plugari pune temei în nomenclatura locurilor astfel: ciobanii pe înfățișarea naturei; o fântână în mal prabușit, o pădure, dându-ne pildă numirile: Părau, Săratul, Lunca, Sihastru, Lespezi, Hârtoape, Jariștea etc. iar plugarii numesc satele și așezările lor după numele celui ce a înfipt întâi plugul pe aceste locuri, pe care le stăpânesc; astfel Focșanii—trebuiau să se numească Focșești, adică locul lui Focșa.

Tot de nomenclatura câmpenească ține și numirile Păulești, Cântătești, Stroești, sat pe locul unde sunt Focșanii.

Noi trăim ca tip și nu ca colectivitate, pentru aceasta să imortalizăm aceste tipuri. Liga Culturală spune conferențiarul, nu peste mult timp va inaugura pe piața Săleștei, tipul femei săleștence. *Noi deasemenea trebue să rădicăm aici în Vrancea o statue simbolică, a ciobanului român, al cărui prototip e cel vrâncean.* Pentru noi, ciobanul a fost un element viguros, de unitate națională, ducând de la o înjghebare românească de peste munți, dincoace la cealaltă peste munți și ape, cântecul, portul și purtând de ici colo dorurile lor de frați înstrăinați.

Și acum când suntem cuprinși în hotarele noastre naturale, ce sunt așa de mari, să lucreze fiecare în direcția sa și să ajutăm la identificarea graniților țărei noastre, cu granițile sufletului nostru.

„Să lucreze fiecare în direcția sa" iată care ar fi și sfatul nostru, dacă ne permite d. Iorga să-l sfătuim să se lepede de haina, care îl forțează să tăgăduiască astăzi, adevărurile de eri pentrucă el—Savantul—să nu judece cu patimă să se lepede de omul politic Iorga și să rămâe—Savantul Iorga—iată ce-i spunem cu prilejul venirei la Focșani.

Cronicar

De câtva timp Ministrul Petrovici caută să ridice din noroiul trădărei câteva specimene de indivizi pentru care ușile pușcăriilor le trebuiau deschise la vreme. Nici respectul față de cei „morți pentru patrie" nu vrea excelența să-l aibă. Dar e zadarnic orice revoltă sufletească pentrucă țara noastra a ajuns „satul fără câini". Ia-i în brațe Excelentă dar dute cu ei; lăsând altuia grija să păstreze nelatinată memoria morților ce ne-au dat această blagoslovită țară.

In aplicarea legei

Toate vechicutile să meargă pe dreapta. O lege bună. N'avem de ce ne opune. E chiar necesară pentr'o serie de motive in fondul cărora n'avem intenția a intra. Dar... ce le faci când cel care trebue să vegheze la aplicarea legei și la nevoie s'aplice sacțiunile are porniri către operetă! Un caz din multe altele.

Badea Radu Ivan din Mera-Putna sărman lipit pământului, cu bețișorul în mână — singura-i avere — aplecat de grijii și de nevoi, cu gândul cufundat în sărăcia lui, mergea mai mult cătând în jos decât împrejur.

D. Jandarm căruia nu-i scapă nimic neobservat și mai ales cum e veșnic in exercițiul funcțiunei il trezește pe Badea Radu c'o voce de autoritate nebăgată in seamă:

— Cum, pe stânga mergi!

— Păi, Domnule Jandar eu nu's cu ghecciu și nici călare ca să țiu dreapta.

— Ei și, crezi că mă privește! E ordin și d-ta l-ai călcat. Plătește amenda. Hai! Scoate, ce te mai foești. Scoate 30 lei.

— Zău domnule Jandar, gândeștete la sărăcia mea. N'am de unde.

— Cum! Nu înțelegi. Nu vezi c'am rupt și chitanța.

Și scoase omul din chimirul lui sărman, suma ce-ar fi putut să-i mai amăgească câteva zile de mizerie.

A doua zi pe aceiași șosea, opereta in plin. Nimeni nu scapă vigilenței jandarmilor. De data aceasta fără crutare. Cei de pe stânga pentrucă merg contra legei, cei de pe dreapta ca să nu se supere ceilalți. Desigur par basme și totuși e purul adevăr. In Șindrilari greu vei găsi creștin neamendat pentrucă nu-i destul de curată curtea. Iată un crâmpei din felul cum se aplică legile. Dar pentruce să te revolți când fețe mai inalte nu i-au contravențiile — fictive — dacă se pune ceva pe-o listă de subscripție. In adevăr e cumplită bătae de joc.

In.

Distrugerea altarelor în Rusia

După ce au ucis atâtea fețe bisericești, după ce au intronat pe soclul marilor statui din imperiul țarilor creștini, pe Iuda Iscariotul, dușmanii creștinismului, ascunși sub fondul sec și fără sens al comunismului — jidanii — usurpătorii de tronuri și civilizații, au inceput să dea o altă intrebuințare sacrelor altare, pe care se mai văd urmele nenorociților țari ai pravoslavnicilor Ruși.

In gubernia Cerpovet, în una din cele mai frumoase biserici din Kirillov, a fost instalată o moară și o uzină electrică; iar în uzina electrică a fost prefăcută și biserica orașului Velkinsting din gubernia Vologda.

Iată ce au ajuns altarele în Rusia comunizată de Iudei.

Procesul sălbătăciilor jidănești din Cernăuți a fost mutat la Trib. Suceava pentru că martorii sub presiunea jidovească declarau fals.

INFORMAȚIUNI

Un eveniment important. Simpaticul nostru Domn Chițulescu a plecat din fruntea Prefecturei. Motivele nu le cereți sunt complicate. Lucrătură politică. Un post de Prefect vacant. Câte sforí și cum se mai trag unii pe alții pe.... sfoară. Noi ne mulțumim să spunem fostului prefect care era o comoară de... noutăți literare, bine c'a plecat.

* * *

Luni 14 Noembrie a. c. s'a oficiat, în Biserica com. Jariștea Putna, cu un deosebit fast cununia religioasă a D-rei Natalia Răpeanu cu D-l Neculai Fărmatu un desăvârșit oștaș al L. A. N. C. Nuni au fost D-na și Preot Ștefan Gheorghiu. S'a remarcat în mulțimea nuntașilor prezența a numeroși membri ai Ligei din Focșani. Costumele naționale începând cu ale mirilor au strălucit prin frusețea lor. Era în totul o zi de veselie și Dumnezeu a ținut s'o facă și frumoasă.

Urăm tinerei perechi viață lungă și fericită.

* * *

In ce hal de Jidovire a ajuns Franța se poate vedea din următoarea informație pe care ne-o procură „Curierul Israelit" din 14 Noembrie a. c.

„Deși în Franța este prohibit exportul de articole alimentare consiliul de miniștri a admis totuși exportul de Carne Cușer în Elveția.

Se vor exporta lunar din Franța în Elveția 800 duble chintale carne proaspătă tăiată ritual.

Sistemul se cunoaște. Infometarea țărilor. Pentrucă să se observe *exportul de articole alimentare prohibit* totuși se face excepția pentru jidani exportându-se cea mai bună carne, pentrucă în carnea cușer e ales tot ce e bun la vită. Goilor le rămâne *„triful"* (spurcat).

Și încă nu se vede dominația jidănească.

Din Focșani

S'a înaintat d-lui Prim Procuror din localitate o plângere semnată de D-l Cristache Solomon în contra comandantului de jandarmi locali D-l Maior Stavrescu pentru că cu puterea ce o dă situația ce ocupă, punându-se la dispoziția unor persoane civile Nicu Pascu și jidanul Kurt împreună intr'un automobil transportându-se în comuna Răcoasa au dat ordin șefilor de post din Răcoasa și Mărăști ca cu forța să oprească (ori-ce căruță) de a mai cara lemne din Pădurea Mărăști pentru Christache Solomon. Toate căruțele să fie scoase la carat lemne pentru Pascu intrebuințând chiar forța autorităților în caz de nevoe. Ordinele sau executat cauzând prejudicii D-lui Christache Solomon. Cazul e în cercetarea D-lui Prim Procuror. La fel o plângere s'a înaintat și inspectoratului de jandarmerie și se va vedea dacă D-l Maior Stavrescu a lucrat din ordine superioare sau din ordine de altă maniere; căci e necesar să se știe cine e D-l Pascu. D-sa este exploatatorul de păduri la Scânteia în numele Primăriei Focșani pe vremea liberalilor, face parte deci din Societatea Liberalilor, apoi intrând prin alianță și în mijlocul jidanilor (soția fiind jidaucă) nu este exclus să fi învățat toate sistemele de a-și atrage protecția autorităților.

* * *

Spuneam în numărul trecut al ziarului că David Brück, profesor de latină (eminent — după diplomele și lucrările latinești ce posedă) nu poate insufla nimic nobil elevilor săi.

Intr'adevăr ce învățături poate trage elevul dela jidovul acesta mototol capabil de excrocherii, la fel ca și toți frați săi întru Israel?

Imprumutându-se cu 30.000 lei (se spune că la joc de cărți) nici după doi ani — cu toate scrisorile imprumutătorului căruia îi trebuiau banii fiind bursier la Florența — nu și-a mai adus aminte că suma trebuia restituită.

Urmărindu-l la găsit în sfârșit la Focșani, unde direcția liceului i-a dat 15000 lei deocamdată — bani ce se vor opri din leafa jidanului Brück.

* * *

La Galați a apărut ziarul „Svastica" org. L. A. N. C. Reg. Cuza Vodă. Urăm noului confrate viață lungă și spor la muncă pe ogorul naționalismului.

* * *

Motivele pentru care am întârziat cu apariția numărului prezent sunt datorite autorităților cari cu tot *Comunicatul Ministerului de Interne de a rădica cenzura*, o menține încă. Cum știm ce însemnă cenzură am refuzat de a apărea în Focșani luând din nou drumul pribegiei. Toate le spunem cititorilor noștri pentru a arăta vinovăția în întârzierea apariției ziarului.

* * *

Aducem mulțumirile noastre depozitarilor Nae, Petrovici, Bârlad și Librăriei „I. V. Ionescu" Piatra Neamț de felul cum știu să-și achite compturile. Se cuvine deci toată recunoștința noastră oamenilor cinstiți, astăzi când cinstea pe meleagurile noastre răsare rar. Ar putea să le servească multora ca exemplu și pentru aceia nu putem trece cu vederea.

* * *

Am primit la redacție următoarele ziare:

„Svastica", Galați, „Deșteptarea", Huși, „Străjerul", „Brăila", „Solidaritatea creștină", Brăila, „Impăratul Traian", Tighina, „Buzduganul", Buzău, „Chemarea", Botoșani, „Dobrogea nouă", Bazargic, „Sentinela" Focșani, „Sentinela Română", Bazargic, „Arma", Iași, „România de Nord", Satu Mare, „Libertatea", Orăștie, „Lupta Națională", Focșani.

* * *

Multe hoții s'au făcut, multe se fac foarte multe însă se vor mai face.

Nu ne mai surprinde nimica.

Totuși de curiozitate am vrea să știm ce-i cu *„Carnetul meu"* — o cărticică cu foi mai mult goale cu prețul de 30 lei și cu Sabina Negreanu autoare — ce se imparte forțat tuturor școlarilor.

Am vrea să știm la ce servește, iar de nu-i bun la nimica de ce autoritățile îl impun școlarilor, cari abia poate au avut cu ce să-și cumpere cărțile de școală?

Oare după acel Negreanu nu se ascunde un Schwartz? De-i așa, problema-i lămurită.

Vom avea ocazie să mai revenim.

Hoții noștri

Induși în eroare, contând pe *cinstea* atâtor necunoscuți *depozitari* care au cerut sau au fost recomandați spre a le trimite ziare am fost furați și astăzi cu un justificat dispreț vom da numele acestor indivizi pe care îi lăsăm să-i judece opinia publică. Luptând cu toate necazurile, asvârlind din calea noastră otrepele ordinare ce au fost așezate pentru a împedeca lupta noastră cinstită, avem astăzi și neplăcerea unor depozitari ce-au luat puținul ziarului nostru drept bunul lor.

Depozitarul *Ștefan Vâlcu str. Târgului 26 Buzău* căruia deși i-am scris să trimită comptul n'a binevoit să răspundă, iar când s'a prezentat încasatorul nostru, spre surprindere, găsește pachetele nedesfăcute încă din Februarie, Martie și Aprilie. Bătaia de joc întrece orice închipuire. Pentru ce n'a refuzat în cazul când nu-i trebuia ziarul nostru.

Un alt cetățean cinstit!!...

Victor Roșitea str. Ferdinand No. 10 Reni. Deși singur a cerut să-i trimitem ziare, dispare din oraș iar ultimul pachet se întoarce cu „adresantul plecat din oraș". Vom cere Biroului Populației relațiuni.

Atragem atenția pentru ultima oară depozitarilor care se știu cu „musca pe căciulă" și-a căror nume îl ținem deocamdată pentru noi, să bine voiască a ne trimite compturile. Să înțeleagă că prin purtarea lor periclitează existența ziarului și lovesc în primul rând în cititorii noștri.

Așteptăm până la numărul viitor când vom înceta de a mai cruța pe cineva.

Spada.

POȘTA REDACȚIEI. *Românilor din Iugoslavia.* Comunicăm tuturor abonaților noștri că costul abonamentului e următorul:

pe un an Lei 250
pe 6 luni „ 130

Cei ce au primit ziarul un an întreg îi rugăm să ne trimită imediat abonamentul pentru că singurele noastre resurse sunt abonamentele.

Institutul de Arte Grafice „Viața Romînească" 3709